

Sjaak de Scheepshond

Voorleestekst bij de powerpointpresentatie

Download de ppt van Sjaak via www.maritiemmuseum.nl, klik op educatie, klik op onderwijsprogramma's, klik op Sjaak de Scheepshond

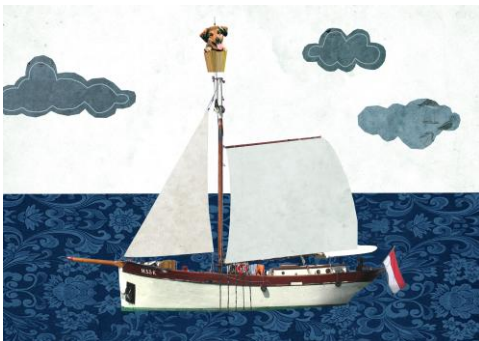
Lees dit verhaal eerst voor in de klas. Daarna kunnen uw kinderen in het Maritiem Museum op zoek naar vriendjes voor Sjaak.





Dit is Sjaak.

Sjaak is geen gewone hond. Nee, Sjaak is een scheepshond. Hij woont op een schip. Daar doet hij alles wat een normale hond ook doet: rennen, spelen, rollen, blaffen, springen... Alles! Behalve graven, plassen en poepen. Dat doet hij aan de kant, als zijn baasjes hem uitlaten.



Kijk, dit is het schip van Sjaak. Het is een zeilboot. Dat kun je zien aan de zeilen waar de wind in blaast. Het is een heel oud schip. Wel 70 jaar oud! Vroeger was het schip van een visser.

Nu is het schip te oud geworden om te vissen. Daarom is het een woonboot geworden. Een huis op het water. Meestal ligt het schip in de haven, maar soms gaan de nieuwe bewoners van het schip er lekker mee varen. Gewoon, voor hun plezier.



En dit zijn de baasjes van Sjaak. Die meneer, die heet Wim en die mevrouw, die heet Ina. Zij zijn de bewoners van het schip. Lieve mensen hoor, ze houden heel veel van Sjaak.

Maar er is een probleem...



...Sjaak is een beetje eenzaam.

Hij zou zo graag nog een ander hondje leren kennen om mee te spelen.



Op een dag besluiten de baasjes van Sjaak om naar zee te varen. Dat vindt Sjaak erg leuk. Zo zie je nog eens wat van de wereld. Vaak ontmoet je andere mensen en soms ook andere dieren. Misschien komt Sjaak dit keer eindelijk een hondje tegen.

Baasje Wim staat aan het stuurwiel. Hij zet de motor aan en het schip tuft de haven uit. De havenmeester staat aan de kant en zwaait ze uit:

“Dahaag! Goede reis!”

“Dahaag!” roepen Wim en Ina.

“Waf!”, zegt Sjaak.



Nu vaart het schip op de rivier. Elke rivier eindigt in zee. Dat is nog een uurtje varen, maar Sjaak ruikt de zeelucht al. Hij zit lekker op het dek in het zonnetje. Plotseling landt er een duif op de reling.

“He, he, mag ik hier even uitpuffen?” vraagt de duif.

“Tuurlijk!”, zegt Sjaak.

“Bedankt hoor. Ik ben zo moe van het vliegen.”

De duif kijkt nieuwsgierig rond.

“Tjonge, mooie boot heb jij. Waar ga je naar toe?”

“We gaan helemaal naar zee.” zegt Sjaak.

“O, dat is zeker wel leuk?”

“Best wel”, zegt Sjaak: “Maar het zou veel leuker zijn met een ander hondje erbij.”

“Dat snap ik best!”, zegt de duif. “Dan kunnen jullie samen lekker spelen.”

“Heb jij misschien nog een ander hondje gezien tijdens het vliegen?”, vraagt Sjaak.

“Nee, sorry!” zegt de duif en vliegt weer weg.



Als Sjaak in de verte een vuurtoren ziet, weet hij dat de zee vlakbij is. Vuurtorens staan altijd aan de kust. Aan het licht van vuurtorens zien schepen dat ze dichtbij land zijn.

"Sjaak! Kom `s!", roept baasje Ina: "Kijk daar eens in het water!"
Naast het schip zwemt een dolfijn.

"Waf! Waf!", blaft Sjaak vrolijk.

"Sloof je niet zo uit!", zegt de dolfijn boos: "Ik schrok me een hoedje."

"O sorry, ik liet me even gaan", zegt Sjaak.

"Ok, ok, het is al goed!"

De dolfijn maakt een sierlijk sprongetje uit het water.

"Waar varen jullie eigenlijk naar toe?", vraagt de dolfijn na een tijdje.

"We gaan helemaal naar zee", zegt Sjaak.

"O, dat vind je zeker wel leuk?"

"Best wel", zegt Sjaak: "Maar het zou veel leuker zijn met een ander hondje erbij."

"Nogal wiedes!", weet de dolfijn: "Dan kunnen jullie samen lekker spelen."

"Ben jij misschien nog een ander hondje tegen gekomen tijdens het zwemmen?", vraagt Sjaak.

"Nee, sorry!" zegt de dolfijn en hij duikt onder water.



Eenmaal op zee gaat de motor uit. Wim en Ina hijsen de zeilen. De wind blaast hard in het zeil dus het schip gaat lekker snel. Sjaak gaat op de voorplecht staan, met zijn natte neus in de wind. Hij kijkt over de reling naar het schuimende water.

“Flats!”

Daar valt opeens een natte klodder vogelpoep op Sjaaks kop. “Sorry! Sorry! Dat was per ongeluk!”, roept een schelle stem boven hem.

Het is een zeemeeuw die op de wind zweeft. Met gespreide vleugels hangt hij boven het schip.

“Bah, vind je dat normaal?”, vraagt Sjaak boos.

“Sorry hoor! Het was een ongelukje. Ik was zo lekker aan het vliegen dat ik jullie niet in de gaten had”, krijst de zeemeeuw.

“Tja, op zee kun je natuurlijk overal poepen”, zegt Sjaak.

“Precies!” schreeuwt de zeemeeuw: “Wat doen jullie hier eigenlijk?”

“We zijn een dagje aan het varen.”

“O, dat is zeker wel leuk?”

“Best wel”, zegt Sjaak: “Maar het zou veel leuker zijn met een ander hondje erbij.”

“Raaah! Snap ik best!”, roept de meeuw: “Dan kunnen jullie samen lekker spelen.”

“Heb jij misschien een ander hondje gezien?”, vraagt Sjaak zonder veel hoop.

“Zeker wel!”, krijst de meeuw: “Jullie varen recht op een hondje af. Kijk maar, daar in het water!” En de meeuw vliegt weg.



Een ander hondje? Sjaak kijkt in de verte. Hij ziet een zwarte stip in het water. Heel ver weg? Zou daar een hondje zwemmen? Midden op zee?

"Even uit de weg Sjaak!", zegt baasje Wim: "We gaan stoppen. Ik wil het anker uitgooien zodat het schip stil komt te liggen." Baasje Wim laat het anker naar de bodem zakken en doet het zeil omlaag.

Sjaak kijkt weer naar de zwarte stip. Hij komt steeds dichterbij.

"Joehoe!" roept Sjaak: "Hé jij daar! Ben jij een hond?"

"Oewaf! Oewaf!" roept de zwarte stip terug.

Nu is de stip zo dichtbij dat Sjaak hem beter kan zien. Het is inderdaad een hondje. Een hondje met een heel dikke kop.

"Ben jij een hond?", vraagt Sjaak nogmaals.

"Wat een vraag! Jij bent zeker een landrot!", zegt het dier:

"Natuurlijk ben ik een hond. Een echte zee-hond!" De zeehond zwemt tot vlakbij de boot en laat trots zijn flippers zien.

"En wat ben jij?", vraagt de zeehond: "Jij ziet er anders ook niet uit."

"Puh, ik ben tenminste een echte hond. Een scheepshond. Wij zijn een dagje op zee."

"O, vind je dat leuk?"

"Best wel", zegt Sjaak: "Maar het zou veel leuker zijn met een ander hondje erbij."

"Zeker omdat jullie dan samen kunnen spelen?"

"Ja, ben jij misschien een ander hondje tegen gekomen?", vraagt Sjaak.

"Zeehondjes wel, maar scheepshondjes niet. Sorry!", zegt de zeehond en hij zwemt er weer vandoor.



“Tja”, denkt Sjaak: “Het is wel leuk aan boord van een schip. Mijn baasjes zijn heel lief en ik heb vandaag al veel dieren gesproken. Maar toch ben ik een beetje verdrietig.”

“Ik zou zo graag nog een ander hondje leren kennen om mee te spelen!”



Aan het einde van de dag komt baasje Ina nog even kroelen. Ze aait Sjaak over zijn kop.

“Fijn hé, Sjaak”, zegt ze: “Lekker een dagje op zee.”

“Best wel”, blaft Sjaak somber.

“We moeten helaas weer terug!”, zegt baasje Ina: “We zeilen naar de rivier en varen dan naar Rotterdam.”

“Naar Rotterdam?”, blaft Sjaak.

“Daar is een haven met allemaal oude schepen. Ons schip gaat daar een nachtje aan de kade liggen. Leuk toch?” Ina krabbelt Sjaak onder zijn buik.

“Het zal wel”, denkt Sjaak sip.

“O ja, er is ook een museum. Het Maritiem Museum. Daar kun je van alles leren over schepen en havens”, zegt baasje Ina vrolijk. Sjaak gromt zachtjes.

Baasje Wim haalt het anker op. En samen met baasje Ina hijst hij het zeil weer omhoog. De wind duwt het schip voort, ze varen terug naar de rivier.



Op de rivier laten baasje Wim en Ina het zeil weer zakken. Ze tuffen verder met hulp van de motor. Na een poosje worden ze langzaam ingehaald door een binnenvaartschip. Het is een lang zwart schip, met heel veel zand aan boord.

Sjaak kijkt somber hoe het schip voorbij vaart.

"Hé, niet zo sip!", hoort hij ineens. De stem komt van het binnenvaartschip, maar Sjaak ziet niemand.

"Ahoy! Hierzo! Ik ben het, Sien de Scheepskat!"

Inderdaad. Vanuit de stuurhut ziet Sjaak een kat naar hem zwaaien.

"Waar komen jullie vandaan?", vraagt Sien.

"Wij zijn een dagje op zee geweest", zegt Sjaak.

"Dat vond je zeker wel leuk?"

"Best wel", zegt Sjaak: "Maar het zou veel leuker zijn geweest met een ander hondje erbij."

"Ja, dat begrijp ik!", roept Sien: "Dan kun je samen spelen."

"Heb jij misschien een ander hondje gezien?", roept Sjaak haar na. Siens schip gaat veel harder.

"O ja hoor! Heel veel!", roept Sien uit de verte: "Wij varen naar Rotterdam. Daar barst het van de honden!"

Nu wordt Sjaak heel vrolijk!

"Ook in het museum?", roept hij zo hard mogelijk.

"Ook in het museum!", hoort hij Sien nog zachtjes roepen: "Daar vind je nog veel meer dieren!"



Die avond vaart het schip van Sjaak de haven van Rotterdam binnen. Baasje Ina stapt op de kade. Baasje Wim gooit haar een touw toe. Ze bindt het touw vast. Nu kan het schip niet meer wegdrijven.

“Waf! Waf!”, blaft Sjaak opgewonden.

“Wat heb jij nu weer?”, lacht baasje Wim.

Sjaak wijst met zijn neus naar een groot wit gebouw aan de kant.

“Wil je naar het museum?”, vraagt baasje Wim verbaasd: “Vind je dat leuk?”

“Heel erg! Want daar is een hondje waar ik mee kan spelen!”, blaft Sjaak.

Daar verstaat baasje Wim natuurlijk niets van.

Maar gelukkig zegt Ina: “Weet je wat, Wim. Morgen gaan we naar het museum.”

“Waf! Waf!”, blaft Sjaak vrolijk.



Zou Sjaak inderdaad dieren tegen kunnen komen in een museum dat eigenlijk over schepen gaat? Ja hoor! In het museum zijn namelijk allemaal dieren verstopt. Geen echte hoor. Sommige dieren staan op schilderijen. Andere in boeken. Sommige zijn van plastic, andere van steen.

Als jouw klas straks naar het Maritiem Museum komt, wil je vast wel helpen zoeken.

Maritiem Museum Rotterdam 2014

Vormgeving: Michiel Moormann

Met dank aan: Essin (Sjaak) en haar baasje Sascha de Krijger